

UCS

1 ■ 2021

Seinäjoen yliopistokeskuksen tiedotuslehti 1 2021

12–14

Tulevaisuuden
osaaja on
tämän päivän
harjoittelija

19

Motivointi
parantaa
elämäntapoja

UUSI YLIOPISTO VAI JOTAIN MUUTA?

3

UUDET PROFESSORIT ALOITTANEET TYÖNSÄ

10

SOSIAALITYÖN MAISTERI- OHJELMA KIINNOSTI

21

- 3 Pääkirjoitus: Kestävä kehitys ja UCS
- 4 Uusi yliopisto vai jotain muuta?
- 5 Kerru-ryhmän teemana on kestävät ruokaratkaisut
- 7 Luode-hanke antoi nuorille eväitä tulevaisuuden kohtaamiseen
- 8 Suupohjan radan tulevaisuutta puitiin monipuolisesti webinaarissa
- 9 Ruokaverkostoja kutomassa
- 10 Mark van Gils aloitti terveydenhuollon digitalisaation professorina
- 11 Ruokajärjestelmien kestävyysmuutoksen kehittämiseen vahvistusta Italiasta
- 13 Yliopistoharjoittelun edistäminen Etelä-Pohjanmaalla
- 14 Etätyöajan harjoittelijat
- 15 Uusi yliopisto, urbaani kylä vai työmarkkinat osaajille?
- 15 Mikä muuttaisi muuttoliikkeen suuntaa?
- 16 Taidetelakka-projektissa syntyi näyttelyn äänimaisema
- 18 Ihmisiä Seinäjoen yliopistokeskuksessa: Eija Paavilainen
- 19 Motivointi parantaa elämäntapoja, osoittaa Etelä-Pohjanmaalla toteutettu tutkimus
- 20 Avoimessa yliopistossa tapahtuu lukukaudella 2021–2022
- 21 Seinäjoella järjestettävä Tampereen yliopiston toteuttama sosiaalityön maisteriohjelma kiinnosti hakijoita
- 22 Pakina: Kaksoiselämää
- 23 Työelämäyhteistyö on Epanetin elinehto
- 23 Terveisiä verokarhulta
- 23 Tietoprovinsi järjestetään syksyllä
- 24 Henkilöuutisia: Nadja Nordling ja Markku Hänninen

Julkaisija: Seinäjoen yliopistokeskus UCS, Kampusranta 9 C, 60320 Seinäjoki; www.ucs.fi

Päätoimittaja: Mari Kekola

Toimituskunta: Mirja Björk (toimitussihteeri), Nina Harjunpää, Jaana Huhtala, Miska Lahtinen, Jenni Latva, Leena Lehtola, Eeva-Liisa Vaivila ja Heidi Väliaho

Ulkoasu ja taitto: Jaana Huhtala

Kannen kuva: Miska Lahtinen

ISSN: 1796-0134, 1796-0460 (verkkolehti)

Maksuttoman lehden tilaus: mirja.bjork@tuni.fi

Painopaikka: Grano Oy

www.ucs.fi

Kestävä kehitys ja UCS

Seinäjoen yliopistokeskus – UCS – on monitieteinen yhteisö, jonka tehtäväksi on viisaasti määritetty yliopistojen vuorovaikutuksen ja vaikuttavuuden edistäminen. Tätä työtä tehdään tieteellisesti laadukkaalla ja yhteiskunnallisesti merkittävällä tutkimuksella sekä kehittämishankkeilla. Myös jatkuva oppiminen on tärkeä keino tarjota yliopistokeskuksen osaamista ja asiantuntijuutta yhteiskuntaan.

Yhteiskunnalle on tärkeää, että kestävä kehitys sisältyy yliopistokeskusten osaamiseen ja asiantuntijuuteen. Suomen tavoitteena on tulla kestäväksi vuoteen 2030 mennessä, joten yliopistokeskusten asiantuntemusta tulee hyödyntää tavoitteen saavuttamiseksi. Suomen yliopistot haluavat tukea yhteiskunnan kestävyysmurrosta ja yliopistojen verkosto Unifi on julkaissut toimintaansa ohjaavat 12 kestävän kehityksen ja vastuullisuuden teesiä. Ne kattavat yliopistojen perustehtävien (tutkimus, opetus, yhteiskunnallinen vuorovaikutus) lisäksi omat toiminnot.

Kestävyyden edistäminen on yliopistoissa selkeästi esillä. Helsingin yliopiston strategiassa todetaan, että tuotettu tieto tukee yhteiskunnan kestävyysmurrosta ja yliopisto on haluttu kumppani. Esimerkiksi Helsingin yliopiston tavoite on hiilineutraalius strategiakautensa aikana. Lisäksi kestävyys ja vastuullisuus ohjaavat yliopistoyhteisöä sijoitustoiminnassa, hankinnoissa, palveluissa ja uudistuksissa. Tällä toiminnalla on suuri merkitys yliopistojen omalle kestävyydelle, mutta yliopistot vaikuttavat näin myös edelläkävijöinä ja esimerkkinä muille yhteiskunnan organisaatioille.

Yliopistoissa tutkimus on selkeässä yhteydessä opetukseen. Kestävyyden ymmärtämisen lisäksi opetuksen tavoitteena on kehittää uusia tapoja ajatella ja toimia kestävyiden tukemiseksi. Kestävän kehityksen opetus jatkuvassa opetuksessa on erittäin tärkeää, koska näin tarjotaan yliopiston osaamista ja asiantuntijuutta yhteiskuntaan laajasti.

UCS perustuu kestävästä kehityksestä korostavien yliopistojen yhteistyöhön. Yliopistokeskuksella on siis erinomaiset mahdollisuudet tukea yhteiskunnan kestävyystavoitteiden toteuttamista tuottamallaan kestävyystiedolla ja antamallaan opetuksella.

YLIOPISTOKESKUKSESSA TOIMIVAT YKSIKÖT

SEINÄJOEN YLIOPISTOKESKUS
Kampusranta 9 C
60320 SEINÄJOKI
www.ucs.fi

TAMPEREEN YLIOPISTO
www.tuni.fi/fi

HELSINGIN YLIOPISTO
www.helsinki.fi/ruralia

TAIDEYLIOPISTO
www.uniarts.fi

VAASAN YLIOPISTO
www.univaasa.fi/fi

UCS

SEINÄJOEN
YLIOPISTOKESKUS

Uusi yliopisto vai jotain muuta?

Viime vuoden marraskuussa elettiin vuoden pimeintä aikaa. Tiede- ja kulttuuriministeri nosti esille isossa valtakunnallisessa päivälehdessä asian: Korkeakoulujärjestelmämme ei ole ikinä valmis. Samalla hän teki kysymyksen: Onko taas uuden yliopiston perustamisen paikka? (Helsingin Sanomat 30.11.2020)

Tuo keskusteluavaus aktivoi miettimään. Avauksella on ilmeinen liittymäkohta nykyisen hallituksen hallitusohjelmaan. Mieleeni tulee edellinen vaihe. Se oli noin vuosi 2005, kun maassa alkoi keskustelu korkeakoulujen rakenteellisesta kehittämisestä. Siinä haettiin vahvempia yksiköjä. Sinällään painopisteiden vuorottelu on tavallista. Suomen alueellisessa kehittämispolitiikassa ovat olleet esillä vuoroin keskittämisestä saatavien etujen tavoittelu ja toisaalta vuoroin tasavertaisten mahdollisuuksien tarjoaminen eri alueille ja eri väestöryhmille. Tämä painopisteiden vaihtelu ulottuu pitkälle, muistelen että ainakin 1960-luvulle.

Ministerin keskustelualoite aktivoi keskustelua erityisesti suurten kaupunkien ulkopuolella. Näin tapahtui myös Etelä-Pohjanmaalla. Lisämotiivia keskusteluun toivat tilastot väestön koulutustasosta. Maakunnittaiset erot ovat suuria, ja ne pyrkivät jopa kasvamaan. Alhainen koulutustaso ei ole vahvuus.

Koulutustason kehitys on monien asioiden summa. Siihen vaikuttavat koulutus- ja tarjonta, mutta myös millaista osaamista

tarvitaan eli millaisia työntekijöitä palkataan. Seinäjoen yliopistokeskus on osaltaan pyrkinyt vaikuttamaan uudenlaisten työpaikkojen syntymiseen aktiivisella tutkimus- ja kehittämistyöllä. Toki myös koulutusta tarjotaan, jäsenyliopistojen toteuttamana, mutta pienessä mittakaavassa.

Sinällään uuden yliopiston saaminen, mille tahansa talousalueelle, olisi onnenpotku. Se olisi iso valtion investointi alueelle. Se vaikuttaisi nuorten liikkumiseen. Paikkakunta tulisi nuorten ihmisten kartalle, elämänuhalle. Ei sellaisesta yleensä kieltäydytä.

Toinen asia ovat yhteiskunnalliset realiteetit. Ne tunnetaan Suomessa varsin hyvin. Uutta julkista rahoitusta on tarjolla rajallisesti. Uusi yliopisto joutuisi myös kovaan kilpailuun opiskelijoista. Miten nopeasti toiminta saataisiin kansainväliselle laatutasolle?

Kannattaisiko sittenkin tukeutua olemassa oleviin rakenteisiin ja kumppanuuksiin? Yliopistokeskukset toteuttavat tätä ajatusta. Olisiko niiden toiminnan edelleen kehittäminen sitä jotain muuta. Suomen hallituksen juuri valmistuneessa koulutuspoliittisessa selonteossa todetaan tulevaisuuden toimen-

piteenä mm. Opetus- ja kulttuuriministeriö uudistaa ohjausta ja rahoitusta siten, että ne kannustavat ammattikorkeakouluja, yliopistoja ja Suomen Akatemiaa kehittämään toimintatapojaan ja rakenteitaan tukemaan entistä paremmin verkostomaista yhteistyötä, monipuolista ja korkealaatuista osaamisen tuottamista sekä uuden tiedon siirtämistä yhteiskunnan ja työelämän käyttöön. (Valtioneuvoston koulutuspoliittinen selonteko 2021 s. 38)

Valtioneuvoston linjausten rinnalla Etelä-Pohjanmaalla jatketaan omien toimien selvittämistä. Etsitään toimenpiteitä, joilla korkeakoulujen tutkimus ja koulutus voisivat vahvistua. Toimenpiteitä valmistelevat yhteistyössä Etelä-Pohjanmaan liitto, Seinäjoen kaupunki, ammattikorkeakoulu ja yliopistokeskus. Tarvitsemme monien muidenkin panosta. Kumppanuus yliopistojen kanssa on toteutunut Seinäjoella hienosti. Tarvitsemme, meiltä kaikilta, myös uutta innovatiivista toimintaa, ja yliopistoille mahdollisuuksia toimia yliopistokeskuksissa.

Kerru-ryhmän teemana on kestävät ruokaratkaisut

Kerru-ryhmä on Seinäjoen yliopistokeskuksen ja Seinäjoen ammattikorkeakoulun neljästä tutkimuksen painoalaryhmästä suurin. Mutta onko se myös kaunein? Riippuu tietysti siitä, keneltä kysytään. Ryhmän postituslistalla on yli 30 henkilöä noin 15 eri organisaatiosta. Yhteinen nimittäjä on ruokaketju pellolta pöytään.

Ryhmä kokoontuu 5–6 kertaa vuodessa. Tapaamisten tarkoituksena on lisätä ja syventää yhteistyötä, jakaa tietoa ja oppia tuntemaan oman alan ihmisiä yli organisaatio- ja toimintajajen. Myös tutustumiskäynnit kuuluvat ohjelmaan. Kuvassa olemme vierailulla Altian Koskenkorvan tehtailla keuhällä 2019.

Annetaan ryhmän puheenjohtajien kertoa, mitä mieltä he ovat ryhmästä ja sen toiminnasta.

Elintarvikekehityksen Epanet-professori Anu Hopia, Turun yliopisto ja yksikön johtaja Terhi Junkkari, SeAMK Ruoka

Mikä on parasta Kerru-ryhmässä?

Anu: Kerrussa on helppoa verkottua laajasti ruokaketjun eri toimijoiden kanssa, sillä ryhmän kokouksissa on yleensä edustus vähintään viidestä eri toimijaryhmästä. Tunnelma on rento, ajatuksia vaihdetaan sekä asiasta että asian vierestä.

Terhi: Ryhmä on avoin kaikille ruokamaakunnan toimijoille, joten toimintaa leimaa yhteisöllisyys. Kerru on luonteva paikka vaihtaa kuulumisia alan toimijoiden kanssa ja verkostoitua. Kerrussa iloitaan onnistumisista ja ratkotaan ongelmia yhdessä.

Mitä hyötyä Kerru-ryhmästä on työllesi ja tiimillesi?

Anu: Monta hyvää projektia on generoitu Kerru-kokouksissa. Missään muualla ei saa luotua itselleen näin kattavaa alueellista ruokaketjun verkostoa.

Terhi: Saa nopeasti kokonaisvaltaisen kuvan ruokamaakunnan toiminnasta, löytää monipuolisesti hankekumppaneita ja asiantuntijoita sekä ymmärtää, miten laajasti verkosto vaikuttaa elinkeinoelämän toimintaan Etelä-Pohjanmaalla. Eikä pelkästään täällä

– Kerrun verkostot ulottuvat ”agrologeista kansainvälisiin tutkimustiimeihin”.

Ryhmän sihteerinä en voi muuta kuin nyökkäillä. Tapaamisten hyvä henki on onnistuttu pitämään yllä jopa Teams-kokouksissa. Ruoka on yhteinen, iloinen asia!

Luode-hanke antoi nuorille eväitä tulevaisuuden kohtaamiseen

Taideyliopiston Seinäjoen yksikkö oli mukana osatoteuttajana *Luode - luonto ja taide nuorten työelämätaitojen oppimisympäristönä* -hankkeessa. Hankkeen tavoitteena oli antaa nuorille eväitä tulevaisuuden työelämää varten luonto- ja taidekasvatuksen keinoin. Taideyliopiston toteutuksena järjestettiin monipuolisia taidelähtöisiä koulutuksia sekä nuorille että nuorten parissa työskenteleville kasvattajille.

Taidepilottien toteutuspaikkakunnat olivat Seinäjoki, Lahti ja Raah, mutta koronapandemian myötä räätälöityihin verkkokoulutuksiin osallistuttiin ympäri Suomea. Koulutusten aiheina olivat muun muassa luova kirjoittaminen, biisinteko, tubettaminen, vuorovaikutus, monikulttuurisuus musiikinopetuksessa, valotekniikka ja luova valokuvaus.

Koko hankkeen lopputuloksena syntyi muun muassa perusasteen työelämään tutustumisjaksolle tarkoitettu materiaalipaketti *Töihin siitä – opas työelämään tutustujalle*.

Suomen muotoilukasvatusseura toteutti nuorille värityöpajan Lahdessa. Kuva: Paula Susitaival.

Yrittäjyyskasvatuksen törmäytys taidekasvatuksen ja seikkailupedagogiikan kanssa synnyttivät uudenlaisen lähestymistavan yrittäjyyteen. Tämän myötä LUT-yliopiston osahanke synnytti Humanistisen yrittäjyyskasvatusmallin sekä *”Kartta maailmaan, jonka haluat”* -materiaalin tueksi toisen asteen työssäoppimisen jaksoille.

Luode-hankkeen loppujulkaisu, *Kasvun maisemia – Uusia näköaloja nuorten kanssa työskentelyyn*, valmistui hankkeen viime metreillä. Yhden julkaisun esipuheista ovat kirjoittaneet Taideyliopiston professorit Eeva Anttila ja Marja-Leena Juntunen. Lisäksi julkaisussa on Taideyliopiston osahankkeen projektipäällikkö Piia Kleemola-Välimäen kirjoittama artikkeli Luovaa lauluntekoa -verkkokurssista.

Luode-hankkeen materiaalit ovat vapaasti käytettävissä ja ladattavissa hankkeen sivuilta: <https://www.uniarts.fi/projektit/luode/>

Taideyliopiston Seinäjoen yksikkö toimi osatoteuttajana 1.1.2018–28.2.2021 toteutuneessa Luode - luonto ja taide nuorten työelämätaitojen oppimisympäristönä -hankkeessa. Hankkeen muut toteuttajat olivat Helsingin yliopisto (pää toteuttaja), Lappeenrannan teknillinen yliopisto LUT, Outward Bound Finland ry, Suomen Latu ry ja Suomen Urheiluopisto.

Raahen valotyöpajat toteutettiin yhteistyössä kaupungin työpajatoiminnan kanssa. Kuva: Piia Kleemola-Välimäki

Suomen muotoilukasvatusseura toteutti nuorille värityöpajan Lahdessa. Kuva: Paula Susitaival.

Valosuunnittelija Sanna Alasaari toimi Raahen valotyöpajojen ohjaajana. Kuva: Anni Mämmelä.

Suupohjan radan tulevaisuus puhuttaa laajasti, sillä rataa uhkaa sulkeminen liikenteeltä vuoden 2022 loppuun mennessä. Toisaalta nykyinen liikennemäärien kehitys kertoo selvästi radan tarpeesta ja siihen liittyvästä potentiaalista.

Teuvan lastauslaiturin pidennys mahdollistaa puukuljetusten lisäämisen Suupohjan radalla.

Suupohjan radan tulevaisuutta puitiin monipuolisesti webinaarissa

Etelä-Pohjanmaan rautatieyhdistys ja Ruralia-instituutti järjestivät webinaarin osana Suupohjan radasta vahvistuva kehityskäytävä -hanketta. Webinaarissa radan tulevaisuutta käsiteltiin hyvin laajasti erilaisista näkökulmista. Puheenvuorot koskivat muun muassa radan liikennemäärien kehitystä, tulevaisuuden kehityskulkujen aluetaloudellisia vaikutuksia ja investointitarvetta. Lopuksi paneelissa keskusteltiin Suupohjan radan liikenteen tulevaisuuden kasvun lähteistä.

Suupohjan rata aiheena selvästi kiinnosti; etenkin lähialueen ihmisiä, mutta myös laajemmin. Osallistujia oli webinaarissa runsaasti ja keskustelu aiheesta oli vilkasta. Keskusteluissa huomioitiin useita mahdollisia Suupohjan radan liikennemäärien kasvun lähteitä. Esimerkkeinä mainittiin muun muassa yksittäisten yritysten kasvu, tavara-

kuljetusten monipuolistuminen, ilmastotavoitteet, mahdollinen henkilöliikenne radalla sekä matkailu. Toisaalta tuotiin esiin myös radan haasteita tai pullonkauloja. Esimerkiksi radan kunto ja siihen liittyvä alhainen nopeusrajoitus heikentävät radan kilpailukykyä.

Webinaarissa tuotiin korostetusti esiin tarve rataa koskevalle kokonaissuunnitelmalle yksittäisten suunnitelmien sijaan. Näin saataisiin aikaiseksi kokonaisvaltaisempi lähestymistapa aiheeseen. Rataa koskevaa päätöksentekoa ei ole syytä ajatella vain liikenneasiana, vaan elinkeinopolitiikka kytkeytyy siihen vahvasti.

Webinaari palveli hyvänä ja tarpeellisena alustana keskustelulle Suupohjan radan tulevaisuudesta. Samalla se toimi Suupohjan radasta vahvistuva kehityskäytävä -hankkeen loppuseminaarina, vaikka työ hankkeessa

vielä jatkuukin – kuten myös aktiivinen keskustelu radan tulevaisuudesta.

Suupohjan radasta vahvistuva kehityskäytävä -hankkeen keskeisimmät tulokset on koottu Ruralia-instituutin raporttiin 208. Raportin ja webinaarin esitykset löytää muun muassa Suupohjan ratahankkeen verkkosivulla <https://urly.fi/21dg>. Hanke on Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelmaan kuuluva kehittämisohjelma, jota toteutetaan EU:n maaseuturahaston tuella.

Julkaisu:

Kujala Susanna, Hakala Outi ja Vierula Jorma (2021). Suupohjan radasta vahvistuva kehityskäytävä – Tavara- ja henkilöliikenteen mahdollisuudet ja aluetaloudelliset vaikutukset. Helsingin yliopisto Ruralia-instituutti. Raportteja 208.

Ruokaverkostoja kutomassa

Ruoka on meille kaikille läheinen ja jokapäiväinen asia. Ruoka-alan kehittämistä tehdään monipuolisesti koko ruokaketjussa: alkutuotanto, jalostus, vähittäis- ja tukkukauppa, HoReCa-sektori ja kuluttajat. Kehittämistoimia tehdään yksittäisissä yrityksissä, yritysten välisenä yhteistyönä sekä tiettyyn teemaan liittyvissä hankkeissa niin paikallisesti, valtakunnallisesti kuin kansainvälisestikin.

Ruoka-alan yhteistyön ja kehittämistöminnan vaikuttavuuden lisäämiseksi viimeiset pari vuotta on toteutettu valtakunnallista Ruokasektorin koordinaatiohanketta. Sen tavoitteena on tehostaa ruoka-alalla toimivien kehittäjien ja yrittäjien keskinäistä yhteistyötä ja toimintaa. Keskeisenä asiana on pienten ja keskisuurten elintarvikeyritysten elinvoimaisuuden edistäminen.

Verkostoista voimaa

Ruokasektorin koordinaatiohankkeen yksi tärkeä tehtävä on edistää toimijoiden välistä verkostoitumista. Hankkeen teemoina ovat lähiruoka, luomu ja luonnontuotteet. Näihin liittyviä kokoontumisia järjestetään säännöllisesti useita kertoja vuodessa. Isojen teemojen sisällä on myös erityisteemoja, kuten verkko-kauppa ja lähilogistiikka, joiden puitteissa kokoonnutaan tarpeen mukaan.

Ruoka-alalla on käynnissä runsaasti paikallisia, alueellisia, valtakunnallisia ja kansainvälisiä hankkeita. Nämä keskittyvät johonkin tiettyyn näkökulmaan esimerkiksi ruokamatkailuun, elintarvikeviennin edistämiseen tai kuluttajaviestintään, tai ne voivat toimia omalla alueellaan ruoka-alan viestinnän tai alueellisen koordinaation parissa. Näitä eri tasoilla toimivia hankkeita on saatu kattavasti mukaan Ruokasektorin koordinaatiohankkeen viestinnän piiriin ja sitä kautta verkostoitumaan ja löytämään yhteisen tekemisen paikkoja.

Verkostoitumisen lisäksi Ruokasektorin koordinaatiohankkeeseen edistää yrittäjien, kehittäjien ja hallinnon välistä yhteistyötä muun

muassa elintarvikelainsäädännön kysymyksiin ja toimialan kehittämiseen liittyen.

Yhteistyöstä tukea

Ruoka-alan kehittäjien yhteistyön edistämiseksi koordinaatiohankkeet järjestää hanketrefejä. Teemat valikoituvat sen mukaan, mille sillä hetkellä on tarvetta. Yhteistyö ja sen lisäämisen tarve onkin asia, joka nousee esiin tilaisuudesta toiseen.

Ruoka-alan kehittäjien mielestä on tärkeää kuulla toisten kokemuksista, hyvistä käytännöistä, oppia toisiltaan ja saada virkeitä oman kehittämistöminnan eteenpäin viemiseen. Tätä mahdollistetaan koordinaatiohankkeen avulla. Hankkeiden välisen yhteistyön myötä voidaan lainata ideat naa-

purilta ja kehittää siitä uusi, omaan käyttöön sopiva malli.

Hanketyön tulokset eivät aina ole välttämättä konkreettisia tai näy nopeasti, mutta olennaista on, että työtä tehdään yhdessä vahvan, toimivan ja innostavan verkoston kanssa. Ruokasektorin koordinaatiohankkeen toimintaan liittyviä asioihin voi tutustua kolmella nettisivulla: aitojamakuja.fi, aitoluonto.fi ja proluomu.fi.

Ruokasektorin koordinaatiohanketta toteuttavat Turun yliopiston Brahea-keskus (lähiruoka), Helsingin yliopisto Ruralia-instituutti (luonnontuotteet) ja Pro Luomu ry (luomu). Hanketta rahoittaa Manner-Suomen maaseudun kehittämisohjelma (valtakunnalliset koordinaatiohankkeet).

Ruokasektorin koordinaatiohankkeen toimintaan liittyviä asioihin voi tutustua kolmella nettisivulla: aitojamakuja.fi, aitoluonto.fi ja proluomu.fi.

Mark van Gils aloitti terveydenhuollon digitalisaation professorina

Datan yhdistäminen on tutkimukseni yleinen teema, Mark van Gils kertoo.

Terveydenhuollon digitalisaation professori Mark van Gils on aloittanut työnsä Seinäjoella ja Tampereella. Tampereen yliopiston perustama professuuri kuuluu Epanet-korkeakouluverkostoon.

Professuuriin kuuluva tutkimus painottuu data-analytiikan ja koneoppimisen hyödyntämiseen terveydenhuollossa ja terveydenhuollon tiedon käytettävyyteen. Tarkoitus on myös kehittää uusia sovelluksia sekä yksilölliseen että osallistavaan terveydenhuoltoon, erityisesti et  - ja kotihoitoon sekä ennaltaehk  isev      terveydenhuoltoon.

Digitalisaation avulla optimoidaan resursseja

– Tavoitteena on optimoida terveydenhuollon resursseja ja parantaa erityisesti tiettyjen potilasryhmien elämänlaatua, van Gils kertoo.

Digitalisaation avulla voidaan tietoja yhdistämällä kehittää diagnostiikkaa ja erilaisia terveydenhuollon toimintoja ajanvarauksesta hoidon suunnitteluun. Esimerkiksi mag-

neetti- ja röntgenkuvia, signaaleja ja tekstejä tulkitaan data-analyysin perusteella.

Professori tutkimusryhmineen tuottaa terveydenhuollon digitalisaation soveltamista tukevaa uutta tieteellistä tietoa. Tietoa käytetään päätöksenteon tukena ja mahdollistamaan kehittämistyötä alueen sairaaloissa, yrityksissä ja kehitt  j  organisaatioissa. Lisäksi tavoitteena on rakentaa kansainvälinen ja kansallinen yhteistyöverkosto tukemaan alan kehitystyötä.

Dataa eri lähteistä yhdistämällä personalisoituun hoitoon

– Dataa voidaan yhdistää eri lähteistä kuten biopankeista, kotona käytettävistä mittauslaitteista, lääkärin vastaanotolla tehdyistä havainnoista ja sairaaloista, van Gils kertoo.

– Ideana on, että tietoja kaikista näistä lähteistä yhdistämällä saada  n täydellinen kuva potilaasta ja hänen taustastaan. Silloin pystytään paremmin tuottamaan personalisoituja ratkaisuja, jotka ovat tehokkaampia. Näin

voimme välttää tarpeettomia kalliita hoitoja silloin, kun ne eivät ole potilaalle parhaita mahdollisia, ja voimme hoitaa potilasta juuri hänelle sopivin menetelmin.

Uusien sovellusten kehittämisessä lähtökohtana ovat erityisesti pitkäaikaissairaiden kuten diabetesta, dementiaa tai sydänsairauksia sairastavien tarpeet.

van Gils on lääketieteellisen tietotekniikan asiantuntija ja tutkinut erityisesti terveydenhuollon tietojärjestelmien data-analytiikkaa. Hän työskenteli aiemmin VTT:n tutkimusprofessorina ja sitä ennen VTT:n muissa tutkimustehtävissä vuodesta 1996.

Etelä-Pohjanmaan korkeakoulu yhdistys kokoaa ja koordinoi professuurin rahoituksen, kokoaa alueen toimijat yhteen ja hallinnoi hanketta. Yhteistyökumppaneita ovat Seinäjoen yliopistokeskus, Seinäjoen kaupunki, Etelä-Pohjanmaan sairaanhoitopiiri ja Lähi-Tapiola Etelä-Pohjanmaa.

Ruokajärjestelmien ke  st  vyysmuutoksen kehittämiseen vahvistusta Italiasta

Helsingin yliopiston Ruralia-instituuttiin perustettiin viisivuotinen Epanet-professuuri, jonka tutkimusalanana on yrittäjäyys ruokajärjestelmien ke  st  vyysmuutoksessa. Tehtävässä aloitti vuoden alusta PhD Silvia Gaiani Italiasta. Gaiani siirtyi Ruralia-instituuttiin ruokahävikin konsultin työstä YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö FAO:sta.

Ke  st  vyys on päivän sana – etenkin ruontuotannossa

Tutkimustoiminnan tavoitteena on kytkeä yrittäjäyden tutkimuksen sekä laajemmin myös liiketaloustieteen ja ke  st  vyystieteen näkökulmia ruokajärjestelmän muutoksen tutkimukseen. Tavoitteena Gaianin tehtävässä on tuottaa korkeatasoista tutkimustietoa, joka voisi osaltaan tukea yritysten aktiivista roolia ja uusien liiketoimintamahdollisuuksien hahmottamista ruokaketjun ke  st  vyysmuutoksessa. Lisäksi pyrkimyksenä on myös oman tutkimusryhmän käynnistäminen ja vahva kansallinen ja kansainvälinen verkostoituminen.

Gaiani on tietoinen tehtävänsä toimintaympäristöstä Suomessa ja on tutustunut hakuprosessin aikana elintarvikealaan ja paikalliseen ruoantuotantoon enemmän. Kansainvälisen osaaajan silmin suomalainen ruoantuotanto n  ytt     jatkossa painottuvan yritysten roolin kasvamiseen.

– Suomi pyrkii aktiivisesti vahvistamaan asemaansa turvallisen, puhtaan ja terveellisen ruoantuotannon kotina, sekä maana, jossa elintarvikeyritykset ovat oleellinen osa dynaamista ja aina kehittyvä toimintaymp  rist  t  . Alan fuusiot ja yritysosot näyttävät jatkuvan ja yrittäjillä on todennäköisesti yhä tärkeämpi rooli tulevaisuudessa, kertoo Gaiani.

Seinäjoki ja Suomi houkuttelevat – epäilyistä huolimatta

Viisivuotinen tehtävä kuuluu Seinäjoen yliopistokeskuksessa toteutettavaan viiden

yliopiston monitieteiseen Epanet –tutkimusverkostoon, jota rahoittavat yliopistojen lisäksi mm. yritykset, kunnat, säätiöt ja erilaiset kehittäjäorganisaatiot. Gaiani onkin aikeissa muuttaa Seinäjoelle, kunhan tilanne sen sallii. Rekrytointiprosessin edetessä Gaianilta varmisteltiin kuitenkin, että hän varmasti tietää mihin on tulossa – kylmään ja märkään Suomeen ja että onko varmasti tiedossa, että Seinäjoella ei kulje raitiovaunuja? Gaianille Suomi ei kuitenkaan ollut uusi tuttavuus.

– Suomi on ollut intohimoni ja kiinnostukseni kohde jo pitkään. Aikaisemmin olen

asunut jonkin aikaa Joensuussa työskennellessäni Itä-Suomen yliopistolla ja on hienoa päästä Suomeen takaisin. Odotan innolla tapaavani kollegat Seinäjoen yliopistokeskuksessa ja Ruralia-instituutissa. Minut on otettu lämpimästi vastaan ja viikoittaiset virtuaaliset tapaamiset tutkijaryhmän kanssa ovat hyvä tapa päästä alkuun, Gaiani iloitsee.

Kansainvälisistä verkostoista vauhtia tutkimukselle

Gaiani on tehnyt merkittävää kansainvälistä uraa ruokatuotannon parissa jo pitkään. Hänen tutkimuksensa kohteina on ollut erityisesti elintarvikepolitiikka, ruokahävikki sekä maaseudun kehittäminen. Gaianilla on lisäksi kaksi tohtorin tutkintoa: yksi kansainvälisen yhteistyön ja ke  st  v  n kehityksen politiikasta ja toinen maatalous- ja ruokapolitiikasta Bolognan yliopistosta. Hän on toiminut muun muassa YK:n Maailman meteorologisen j  rjest  n (WMO) konsulttina Genevessä sekä tehnyt soveltavia tutkimuksia Aasiassa ja Euroopassa. Kansainvälinen hankeosaaminen ja verkostot ovat tärkeitä Ruralia-instituutissa ja erityisesti EU-rahoitushakujen onnistumiseen tarvitaan monipuolista osaamista ja kokemusta.

– Olemme iloisia saadessamme kansainvälisen osaaajan osaksi t    yhteis    mme ja odotan innolla alkavaa yhteistyötä, Ruralia-instituutin johtaja Sami Kurki kertoo.

Yliopistoharjoittelun edistäminen parissa on työskennellyt kevään ajan Tampereen yliopiston opiskelija ja omaa harjoitteluaan yliopistokeskuksessa suorittava Fiija Maunula.

Etelä-Pohjanmaan korkeakouluyhdistyksen harjoittelija Miska Lahtinen ja Seinäjoen yliopistokeskuksen harjoittelija Fiija Maunula ovat viihtyneet hyvin työssään.

Yliopistoharjoittelun edistäminen Etelä-Pohjanmaalla

Kuluneen kevään aikana yliopistokeskuksella on ollut käynnissä projekti yliopistoharjoittelun edistämiseksi Etelä-Pohjanmaalla. Projektin myötä halutaan lisätä tietoisuutta yliopistoharjoittelusta sekä auttaa työnantajia alueella löytämään harjoittelijoita yrityksinsä.

Miksi tietoisuutta yliopistoharjoittelusta tarvitaan ja miksi harjoittelua tulisi edistää Etelä-Pohjanmaalla? Yliopistoharjoittelun edistämällä voidaan auttaa alueen yrityksiä löytämään osaavaa työvoimaa ja sitä kautta kasvattaa osaamis- ja koulutustasoa työpaikoilla. Parhaiten tämä toteutuu, mikäli harjoittelijalle löytyy vielä valmistumisen jälkeenkin töitä. Harjoittelussa opiskelija pääsee soveltamaan osaamistaan käytännössä, mikä tarjoaa opiskelijalle arvokasta kokemusta työelämästä. Työnantaja saa harjoittelijasta innokkaan työntekijän ja pääsee antamaan opiskelijalle monesti ensimmäisen kokemuksen oman alan työpaikasta.

Harjoittelija helpottamaan osaajapulaa

Etelä-Pohjanmaalla on tilastojenkin valossa pulaa koulutetuista osaajista. Rekrytointiongelmia ja osaavan työvoiman saatavuus ovat selkeitä haasteita, samoin kuin korkeakoulutetun työvoiman puute. Lisähaasteen tuo eläköitymisen kiihtyminen lähivuosina.

Harjoittelijan palkkaaminen ja sitä kautta työntekijän löytäminen ja kouluttaminen yrityksen tarpeisiin voi olla yksi vaihtoehto tilanteeseen. Harjoittelijan rekrytoinnissa kannattaa panostaa hyvään ilmoitukseen, sillä yliopistoharjoittelijan houkuttelu alueelle yliopistokaupungeista ei välttämättä ole aina helppoa, kertoo yliopistoharjoittelun edistämisen parissa työskentelevä Fiija Maunula.

Keskeistä on tiedon lisääminen harjoittelusta

Seinäjoen yliopistokeskuksessa on pyritty kevään aikana panostamaan erityisesti

harjoittelusta tiedottamiseen sekä harjoittelusta kiinnostuneiden yritysten neuvontaan. Yliopistokeskus on tiedottanut Ilkka-Pohjalaisessa, Etelä-Pohjanmaan yrittäjien Yrittävässä Lakeudessa sekä Etelä-Pohjanmaan Kauppakamarin lehdessä. Tämän lisäksi yliopistokeskuksen sosiaalisen median kanavissa on toteutettu kampanjaa, jossa on jaettu vinkkejä esimerkiksi ilmoituksen tekemiseen sekä tietoa paikoista, joissa harjoittelijailmottusta kannattaa jakaa.

Harjoittelukulttuurin kehittäminen ja tulevaisuudessa myös sen vakiinnuttaminen on tärkeää, jotta alueelle saadaan lisää korkeakoulutettua osaamista. Tähän tarvitaan edelleen tietoisuuden lisäämistä harjoittelijan palkkaamisen hyödyistä. Seinäjoen yliopistokeskus pyrkii omalla panoksellaan tukemaan yhteistyötä yliopistojen ja yrittäjien välillä.

Etätyöajan harjoittelijat

Nimeni on **Fiija Maunula** ja olen ollut yliopistokeskuksella harjoittelijana kulu-
neen kevään ajan. Olen neljännen vuoden opiskelija Tampereen yliopistosta, jossa
opiskelen hallintotieteiden maisteriksi. Olen kotoisin Seinäjoelta ja rantauduin
takaisin tänne paluumuuttajana viime joulukuussa.

Olen päässyt kevään aikana tutustumaan monipuolisesti Seinäjoen yliopis-
tokeskuksen toimintaan. En tiennyt ennen harjoitteluani paljoakaan yliopisto-
keskuksien toiminnasta, joten on ollut mielenkiintoista päästä näkemään, mitä
kaikkea toiminta käytännössä pitää sisällään.

Harjoittelussani olen päässyt suunnittelemaan yliopistoharjoitteluun liitty-
vää markkinointia, tuottamaan sisältöä sosiaaliseen mediaan sekä tutustumaan
Etelä-Pohjanmaan yrityskenttään ja yhteistyöhön eri toimijoiden välillä. Tämän
lisäksi olen päässyt perehtymään alueen tulevaisuuden haasteisiin erityisesti
koulutukseen ja työvoimaan liittyen.

Koen, että ensimmäinen oman alan harjoittelupaikka on antanut puhtia taas
syksyllä jatkuviin opintoihin. Harjoittelun myötä olen saanut myös hyvän kuvan
siitä, minkälaista asiantuntijatyötä yliopistokeskuksella tehdään ja hieman myös
suuntaa sille, mihin itse tulevaisuudessa toivon työllistyväni.

Harjoittelu etäyhteyksin on sujunut mukavasti. Ennen yliopistokeskukselle
tuloa olin työskennellyt ja opiskellut etänä jo vajaan vuoden, jonka ansiosta etä-
työt olivat minulle jo tuttua puuhaa. Kotitoimistolla kaipaen eniten työyhteisöä
ympäriini. Olen huomannut, että päivien elävöittäminen on etätöissä tärkeää
jaksamisen kannalta. Minun kohdallani se on tarkoittanut useimmiten happi-
hyppelyjä lounastauolla.

Olen **Miska Lahtinen**, opiskelija Seinäjoen ammattikorkea-
koulusta, jossa opiskelen kolmatta vuotta kulttuurituotan-
toa. Päädyin Etelä-Pohjanmaan korkeakouluhdistykseen
ja Seinäjoen yliopistokeskukseen tekemään harjoitteluani,
koska harjoittelupaikka tarjosi tehtäviä, joissa voisin hyö-
dyntää audiovisuaalista osaamistani. Tarvetta oli myös
osaajalle, joka pystyisi tekemään grafiikkoja eri tarpeisiin.
Tätä kaikkea minä olen päässytkin tekemään muutaman
kuukauden aikana.

Osaamiseni taittavat audiovisuaaliselle ja graafiselle
puolelle. Olen harjoitteluni aikana päässyt tekemään vi-
suaalista materiaalia niin lehtiin kuin verkkoonkin. Sen
lisäksi olen myös päässyt työstämään projektia, jossa tehtiin
animaatio.

Pidän kauniiden ja mielenkiintoisten asioiden luomi-
sesta ja sen vuoksi tykkään erilaisten videoiden ja kuvien
parissa työskentelystä. On ollut mielenkiintoista päästä työ-
skentelemään luovan alan työntekijänä työpaikkaan, jossa ei
muutoin työskentele kulttuurituottajia. Sehän ei tietenkään
tarkoita sitä, etteikö sellaiselle tekijälle ole tarvetta. Sen olen
tässä muutaman kuukauden aikana varmistanut.

Etätyöt ovat sujuneet mukavasti. Kotikonttorissa on ollut
viihtyisää työskennellä. Toimistolta kaipaen työyhteisöä sekä
työtilaa, sillä kotona on kuitenkin aina tietyt rajoitteet työn
tekemiselle.

Siirtolaisuusinstituutin Seinäjoen yksikön
Muuttoliike kuntien elinvoiman moottorina
-hanke järjesti helmikuun lopulla kaikille
avoimen verkkoseminaarin, jonka aiheena
oli Seinäjoen kaupunkiseudun kehittäminen
muuttoliiketutkimuksen ja aluekehityksen
keinoin. Seminaarissa esiteltiin hankkeen
tuottamia ja muuttoliiketutkimukseen perus-
tuvia politiikkasuosituksia, joilla pyritään vas-
taamaan seudun väestökehityksen haasteisiin.
Hankkeen viimeinen vuosi 2021 painottuu
kehittämishdotusten kiinnittämiseen osaksi
seudun kehityspolkujen suuntaamista, joten
seminaarin keskeisenä tavoitteena oli osal-
listaa eri sidosryhmiä tähän keskusteluun ja
prosessiin.

Muuttoliikkeen näkökulmasta Seinäjoen
kaupunkiseudun haasteena on työikäisen
väestön väheneminen useimmissa seudun
kunnissa nyt ja tulevaisuudessa. Vaikka
Seinäjoki on kasvanut jo vuosikymmeniä,
seudun kunnat pääsääntöisesti menettävät
kaupungistumisen vanavedessä etenkin työi-
käistä väestöään suurille kaupunkiseuduille.
Kyseessä on tyypillinen ”ilkeä ongelma”, joka
on kestoltaan pitkäikäinen ja vaikeasti ratkais-

tavissa, sillä se on kietoutunut monin tavoin
yhteiskunnan rakenteisiin. Helppoja ratkaisu-
ja ei ole, vaan ongelman ratkaiseminen vaatii
monella tavoin rakenteisiin vaikuttamista.

Rakenteita ravisteltiinkin seminaarissa
useammasta eri näkökulmasta ja keskustelua
käytiin esimerkiksi seudun työmarkkinoiden
kehittämisestä ja seudun osaamisen suun-
taamisesta vahvemmin kestäväen kehityksen
määrittämille globaaleille markkinoille (nk.
'sustainable development goals'). Hanke nosti
esiin myös ajatuksen uudesta yliopistosta
seudun pidempikestoisena strategisena ta-
voitteena, jota voitaisiin tavoitella yliopisto-
keskuksen ja SeAMKin yhteistyötä lisäämällä.
Myöskään perinteistä asuin ympäristön ja pal-
veluverkoston kehittämistä ei tule unohtaa,
sillä palveluja, kulttuuria, väljää elintilaa ja
luontoa tarjoavat urbaanit kylät ja kaupungit
vastaavat useimpien muuttajien arvostuksia.
Lopulta kuntien tulisi kehittämistyössä huo-
mata myös se, että nuoremmat sukupolvet
uusintavat pohjalaisuuden perinteistä tarinaa.
Moderni pohjalaisuus on eteenpäin menevää
ja uudistusmyönteistä sekä aikaisempaa avoi-
mempaa uusille vaikutteille.

Paikallisia tulkintoja kehittämishdotuksiin
tarjosivat asiantuntijajapaneelin osallistuneet
aluekehitysjohtaja Heli Seppelvirta (Ete-
lä-Pohjanmaan liitto), elinvoimajohtaja Erkki
Välimäki (Seinäjoen kaupunki), professori
Ari Hynynen (Epanet, Tampereen yliopisto),
tutkimusjohtaja Jari Kolehmainen (Epanet,
Tampereen yliopisto), opiskelija Sanna Kan-
tola (SeAMK) sekä yliopistokeskuksen johtaja
Juha Alarinta (Seinäjoen yliopistokeskus).
Puheenvuorot tarjosivat asiantuntevia näkö-
kulmia kehityspolkujen suuntaamiseen. Seu-
dullinen kehittäminen onkin ennen kaikkea
samansuuntaisten näkemysten ja tavoitteiden
etsimistä ja näiden yhteensovittamista vaikut-
tavan kehityspolun luomiseksi.

Siirtolaisuusinstituutti jatkaa keskustelua
Seinäjoen kaupunkiseudun kehittämisestä.
Kesän aikana on luvassa muun muassa eril-
linen seminaari, jossa keskustellaan Siirtolai-
suusinstituutin tuottamista kansainväliseen
työvoimaan liittyvistä politiikkasuosituksista.
Lue lisää ja osallistu keskusteluun seminaaris-
sa tai hankkeen verkkosivuilla muuttomoot-
tori.fi.

Näyttelyssä tutkittiin millä tavoin viljeys näkyy elämässämme nykypäivänä.

Taidetelakka-projektissa syntyi näyttelyn äänimaisema

Seinäjoen taidehallilla alkuvuodesta esillä olleessa Wildness Makes This World -näyttelyssä tutkittiin millä tavoin viljeys näkyy elämässämme nykypäivänä. Näyttely oli tulosta taiteilija Matthew Cowanin taiteellisesta tutkimuksesta, jossa hän on etsinyt villiyyttä, tapoja ja ympäristöjä, joissa sitä ilmenee.

Näyttely nivoutuu vahvasti Etelä-Pohjanmaalle, ja tilassa soi Laitakaupungin orkesterin tekemä äänimaisema. Äänimaisema on Taideyliopiston Seinäjoen yksikön Taidetelakka-projektin kolmas ja samalla viimeinen toteutus. Muusikot hakivat inspiraatiota äänimaiseman tuottamiseen sekä keskusteluista taiteilijan kanssa että

omista pohdinnoistaan. Moniulotteisissa keskusteluissa kahlattiin läpi villiyyden käsitettä, sen esiintymistä nykypäivänä ja miten viljeystä pystyisi ilmaisemaan muusikoiden omilla instrumenteilla.

Tuloksena syntyi noin puolituntinen kokonaisuus, jonka 12 raidalla yhdistyvät erilaisilla akustisilla instrumenteilla tuotetut kokeelliset äänimaisemat sekä kenttä-äänitykset Berliinistä. Äänimaisema loi tilaan kuultavan elementin, joka nivoi teokset syleilynsä jättäen tilaa tulkinnalle, mutta kuitenkin olematta turhan ärhäkkä.

Näyttelyn toteutukseen pyydettiin mukaan myös 12 eteläpohjalaista, joista jokainen esitteli taiteilijalle oman villin paikkansa ja

antoi myös viljeleen yhdistyviä henkilökohtaisia esineitään käytettäväksi näyttelyn installaatioissa. Taiteilija kävi keskusteluita jokaisen osallistujan kanssa ja kaikki näyttelyn teokset, videot, valokuvat ja installaatio, olivatkin syntyneet tämän vuorovaikutuksen tuloksena. Näyttelyssä oli esillä myös Seinäjoen museoilta lainattuja esineitä.

Äänimaisemasta on tuotettu rajoitettu 300 kappaleen erä LP-levyjä, joita on ostettavissa Kalevan Navetan Rustoopuorista. Taidetelakka-projektia rahoittaa Seinäjoen Yliopistokeskus. Näyttely oli osa Matthew Cowanin Taideyliopiston Kuvataideakatemiaan tekemää taiteellista tohtorintutkintoa.

Laitakaupungin orkesteri teki Wildness Makes This World -näyttelyn äänimaiseman.

Äänimaisemasta on tuotettu rajoitettu 300 kappaleen erä LP-levyjä. Kannen suunnittelu: Daniela Weirich

Syvähaastatteluvuorossa on tällä kertaa hoitotieteen professori Eija Paavilainen, Tampereen yliopisto & Etelä-Pohjanmaan sairaanhoitopiiri. Ja näin Eija vastasi:

Eija Paavilainen
hoitotieteen professori
Tampereen yliopisto &
Etelä-Pohjanmaan
sairaanhoitopiiri

Kuka olet?

Olen työskennellyt professorina vuodesta 2001 alkaen ja samoihin aikoihin aloittanut tutkimus- ja kehittämistyön Etelä-Pohjanmaan sairaanhoitopiirissä. Täällä hetkellä toimin myös hoitotieteen ryhmän esimiehenä yliopistolla. Opetan ja ohjaan sekä maisteriopiskelijoita että väitöskirjatutkijoita ja vastaan hoitotieteen tohtorikoulutuksesta yliopistossamme.

Mitä olet oppinut niiltä, joiden kanssa asut?

Yhdessä olemisen mukavuutta ja myös haasteellisuutta, kärsivällisyyttä, pitämään omia tavaroitani järjestyksessä... myös tekemään puupinoa niin, että se pysyy pystyssä.

Mikä sai sinut valitsemaan tutkimusalasasi?

Se oli aikamoinen sattuma oikeastaan. Olin sopivaan aikaan oikeassa paikassa. Silloinen hoitotieteen professori Marita Paunonen, joka muuten aloitti perhehoitotieteen tutkimuksen ja opetuksen Tampereen yliopistossa, etsi tutkijaa amerikkalaiselle vierailijaproffalle laitoksellemme. Samaan aikaan etsin tutkimusaihetta, joka liittyisi jotenkin lapsiperheisiin. Tutkin edelleen perheitä ja erityisesti lapsiperheitä ja heidän arjen haasteitaan tutkimusryhmäni kanssa. Teemoina erityisesti lasten kaltoinkohtelu, sen riskiolojen arviointi sekä moniammatillinen yhteistyö. Tutkimusalan merkitys ei ole ainakaan vähentynyt vuosien kuluessa. Kehitämme Euroopan komission rahoittamassa ERI-CA-hankkeessa applikaatiota vanhemmille heidän vointiinsa ja mahdollisiin huoliin liittyen. Olemme jälleen päivittämässä lasten kaltoinkohtelun tunnistamisen ja ehkäisyn hoitosuosituksen. Teen yhteistyötä erityisesti Japaniin edellä mainitun Eurooppa-yhteistyön lisäksi.

Miksi tutkijan kannattaa twiitata?

Kun seuraa itselle kiinnostavia ihmisiä ja tahoja, saa tiedon kaikesta kiinnostavasta mitä on meneillään. Samalla pystyy tiedottamaan omista tutkimuksistaan ja tekemisestään sekä markkinoimaan omia juttujaan.

Mitä tekisit, jos et tekisi sitä, mitä teet?

Luultavimmin olisin joko terveydenhoitajana jossakin, tai terveydenhuollon johtamistehtävissä, mitä varten aikoinaan lähdin yliopistoon opiskelemaan "hieman lisää". Opiskeleminen riistäytyi käsistä, kun kiinnostuin tutkimuksen teosta.

Missä viihdyt?

Parhaiten viihdyn kotona läheisten, eli mieheni ja pojan perheen kanssa. Lapsenlapsia hoidan missä ja milloin vain. Talvella lumityöt ja lumikengät on lemppariasioita, ja ympäri vuoden tykkään lukea dekkareita aina kun aika vaan sallii. Kesällä istun omalla pihalla, seurailen tapahtumia, usein lueskelen samalla joko työpapereita tai muuta.

Mihin kysymykseen olet aina halunnut vastata? Kysy ja vastaa.

Otako vastaan 2 miljoonaa euroa tutkimusrahaa? KYLLÄ otan!

Vanheneminen on väistämätöntä, joskin vanha totuus on, että se on silti kahdesta vaihtoehdosta se parempi. Toki olisi mukava vanheta mahdollisimman terveenä ja energisenä – tehdä itselleen mielekkäitä asioita, ulkoilla, tavata ystäviä ja viettää aikaa jälkipolvien seurassa.

Energistä ikääntymistä uhkaavat kuitenkin tutut kansantaudit. Sydän- ja verisuonisairaudet ovat tällä hetkellä ikääntyneen väestön yleisin kuolinsyy, mutta myös erilaiset muistisairaudet, kuten Alzheimerin tauti, ilmenevät lisääntyvässä määrin vanhetessa. Näiden elämänlaatua heikentävien sairauksien puhkeamisen riskiä lisäävät osaltaan perinnölliset tekijät, mutta nykyisin tiedetään, että sairastumisen riskiin voi vaikuttaa henkilökohtaisilla elämäntavoilla. Väestön ikääntyessä terveellisillä elintapavalinnoilla onkin todettu olevan suuri ennaltaehkäisevä merkitys.

Miten tieto geeneistä vaikuttaa?

Keväällä 2018 kutsuimme eteläpohjalaisia aikuisia osallistumaan Suomen Akatemian rahoittamaan tutkimukseen, jonka tavoitteena oli selvittää, miten terveystieto ja aktivointi sen käyttöön motivoi ihmisiä muuttamaan elämäntapojaan kohti suosituksia – esimerkiksi lisäämään kasviksia ja täysjyväviljaa ruokavalioonsa taikka nostamaan arkiliikunnan määrää. Kiinnostavana lisänä oli kohdennetun geenitiedon antaminen tutkittaville heidän niin halutessaan. Tutkimuksessa selvitettiin, kantoivatko tutkittavat perimässään sydän- ja verisuonitaudin ja Alzheimerin taudin riskiä lisäävää, kolesteroliaineenvaihduntaan vaikuttavaa riskigeenin muotoa, ns. ApoE-geenin E4 alleelia. Tärkeä tavoite oli selvittää, motivoisiko tällainen henkilökohtainen tieto perinnöllisestä riskistä perinteistä terveystietä paremmin muutokseen kohti terveellisempiä elämäntapoja.

Tutkimus oli jatkoa muutama vuosi aikaisemmin Etelä-Pohjanmaalla toteutetulle

Teksti Anu Hopia ja Kirsi Vähäkangas | Kuvat Andi Balogh ja Nina Harjunpää

Motivointi parantaa elämäntapoja, osoittaa Etelä-Pohjanmaalla toteutettu tutkimus

TERVAS-tutkimukselle, jonka osallistujat kutsuttiin myös tähän tutkimukseen. Kaiken kaikkiaan saimme mukaan runsaat 250 osallistujaa, joista 70 oli "vanhoja tervaslaisia".

Tutkimuksen aikana seurattiin monipuolisesti osallistujien terveyttä, ruokavalintoja ja liikkumista. Nyt tutkimuksen tärkeimmät tulokset on julkaistu kahdessa tieteellisessä artikkelissa.

Jo TERVAS-tutkimukseen osallistuvat olivat muuttaneet tutkimuksen aikana elämäntapojaan terveellisemmiksi, ja oli kiinnostavaa huomata, että muutos oli ainakin osalla osallistujista jatkunut jo kuuden vuoden ajan.

Perinteinen valistus puree

Uusia osallistujia oli 188. Hekin saivat nyt puolentoista vuoden ajan kuukausittain toistuvaa terveystietoa ja motivointia toteuttaa terveyttä edistäviä elämäntapoja. Puolet osallistujista sai lisäksi tiedon siitä, kantavatko he E4 riskimuotoa ApoE-geenissään.

Tärkein tulos oli se, että aktiivinen ohjaaminen ja innostaminen lisäsi osallistujien kasvisten käyttöä, muutti kulutetun rasvan laatua kohti monitydyttymättömiä, pehmeitä rasvoja ja vähensi makeiden herkkujen kulutusta. Tämä muutos näkyi myös alentuneina kolesterolitasoina. Tieto omasta mahdollisesta riskigeenistä ei kuitenkaan vaikuttanut tuloksiin, vaan perinteinen terveellisistä elämäntavoista kertominen ja motivointi näytti tämän tutkimuksen valossa olevan tehokkaampi keino muuttaa elämäntapoja terveellisemmiksi.

Tutkimus toteutettiin yhteistyössä Seinäjoella toimivan Turun yliopiston yksikön, Itä-Suomen yliopiston, Luonnonvarakeskuksen sekä Etelä-Pohjanmaan Sairaanhoitopiirin kanssa. Suurkiitos myös teille 250 eteläpohjalaiselle aktiiviselle, jotka osallistuitte tutkimukseemme. Toivottavasti kokemus oli antoisa, ja saitte siitä intoa toteuttaa terveyttä edistäviä elämäntapoja omassa arjessanne!

Puheenvuoro on julkaistu Ilkka-Pohjalaisessa 19.4.2021.

TUTKIMUKSEN JULKAISUT LÖYTYVÄT:

1. TERVAS-tutkimuksen jatkotutkimus Hietaranta-Luoma H-L, Tringham M, Karjalainen H, Tanner L, Vähäkangas K, Pietilä A-M, Åkerman K, Puolijoki H, Tahvonen R, Hopia A. 2019. A Long-term Follow-up Study on Disclosing Genetic Risk Information (APOE) to Promote Healthy Lifestyles in Finland. Lifestyle Genom. 2018;11(3-6):147-154. doi: 10.1159/000500199. <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/31234179/>
2. APOEMOT-tutkimuksen tulokset: Leskinen H., Tringham M., Karjalainen H., Iso-Tou-ru T., Hietaranta-Luoma H-L., Marnila P., Pihlava J-M., Hurme T., Kankaanpää S., Puolijoki H., Åkerman K., Tanner L., Sandell M., Vähäkangas K., Hopia A., Tahvonen R., Rokka S. APOE ε4 Genotype Information Disclosure does not Enhance the Impact of Frequent Dietary and Lifestyle Advice During Short-term Randomized Intervention Study among Finnish Participants, Nutrition and Disease, 13 p., DOI 10.1093/jn/nxaa316

<https://academic.oup.com/jn/article-abstract/151/1/85/5981720?redirectedFrom=fulltext>

Kesäyliopiston
opintotarjonta
laajenee entistä
monipuolisemmaksi
kaudella 2021–22.

Teksti Inga Linna | Kuva Nina Harjunpää

Avoimessa yliopistossa tapahtuu lukukaudella 2021–2022

Kevät on Etelä-Pohjanmaan kesäyliopistossa tapahtumarikasta ja jännittävää aikaa. Käynnissä on paljon monipuolisia opintoja ja uusien koulutusten suunnittelu on kiivaimmillaan. Opintojen suunnittelussa pyritään huomioimaan myös opiskelijoiden kurssitoiveita. Näihin liittyen voi ottaa yhteyttä kesäyliopiston koulutussuunnittelijoihin.

Etelä-Pohjanmaan kesäyliopiston opintotarjonta näyttää lukukaudella 2021–2022 monipuoliselta ja kiinnostavalta. Opintoja kehitetään jatkuvasti niin, että ne vastaavat yhä paremmin alueen koulutuskysyntään. Erityisen hienoa on se, että olemme saamassa avoimen yliopiston opintoja tarjolle yhä useammasta yliopistosta – opintotarjonta siis laajenee entistä monipuolisemmaksi.

Yhteistyö Vaasan avoimen yliopiston kanssa on jatkunut tiiviinä jo useita vuosia. Tarjolla on paljon tuttuja ja suosittuja kokonaisuuksia, kuten johtamisen ja organisaatioiden, markkinoinnin sekä sosiaali- ja terveyshallintotieteen kokonaisuudet. Kaikki nämä on suunniteltu toteutettavaksi verkko-opintoina vallitsevien koronapoikkeusolojen vuoksi.

Uutena tulemme tarjoamaan Taideyliopistosta luovan liiketoiminnan kokonaisuuden sekä luovan kirjoittamisen kurssin. Olemme innoissamme tästä uudesta yhteistyöstä ja sen tuomista mahdollisuuksista. Uutta on myös yhteistyö Oulun avoimen yliopiston kanssa, josta saamme tarjolle yksittäisiä mielenkiintoisia kursseja fysiikasta, maatihteestä ja matemaatiikasta.

Turun avoimesta yliopistosta on tarjolla muutama vuosi sitten tutuiksi tulleet sosiaalipediatria ja stressilääketiede -opintojaksot. Lisäksi Turusta on uutena monikulttuurisuus -opintokokonaisuus sekä oikeustieteen johdantokurssi. Mahdollista on, että tarjolle tulee myös muita oikeustieteen opintoja.

Itä-Suomen yliopistosta on tarjolla jo tutuiksi tulleet ravitsemustieteen perusopinnot sekä kokonaisuutena että erillisjaksoina. Parin vuoden tauon jälkeen tarjonnassa ovat myös ergonomian ja farmasian perusopinnot. Työ- ja organisaatiopsykologian perus- ja aineopinnot järjestetään tuttuun tapaan yhteistyössä Keski-Pohjanmaan opiston kanssa. Palvelumuotoilun kokonaisuus on tarjolla Lapin yliopistosta. Se on saavuttanut aikaisempina vuosina hyvän suosion ja uskomme suosion jatkuvan myös syksyllä 2021.

Nähtäväksi jää, pääsemmekö jo ensi syksynä nauttimaan lähiovetuksesta vai jatkammeko yhä etäopintoja. Positiivisena asiana Etelä-Pohjanmaan kesäyliopistossa on ehdottomasti ollut se, että vuonna 2020 kaikki suunnitellut kurssit toutuivat. Tämä vaati toki koulutusten siirtämistä verkkoon sekä opintojen uudelleensuunnittelua ja organisointia, mutta nyt etäopiskelu on jo vakiinnuttanut paikkansa kesäyliopistossa.

SOSIAALITYÖN MAISTERIOHJELMA Teksti Mari Kekola ja Ulla Lassila

Seinäjoella järjestettävä Tampereen yliopiston toteuttama sosiaalityön maisteriohjelma kiinnosti hakijoita

Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteiden tiedekunta toteuttaa Seinäjoen yliopistokeskuksessa kaksivuotisen sosiaalityön maisteriohjelman. Maisteriohjelma alkaa syksyllä 2021.

Sosiaalityön perus- ja aineopintoja on voinut suorittaa Seinäjoella avoimena yliopisto-opintoina jo vuosien ajan. Vuodesta 2004 alkaen järjestetty ns. sosiaalityön opintopolku on mahdollistanut hakeutumisen sosiaalityön maisterikoulutukseen. Vuosien aikana yli 100 avoimen yliopiston opiskelijaa on valittu tutkinto-opiskelijaksi Tampereelle ja lisäksi kymmenkunta muihin yliopistoihin. Viime vuosina on herännyt kova kysyntä alueelliselle maisterikoulutukselle, kertoo Tampereen yliopiston sosiaalityön professori ja tutkinto-ohjelmavastaava Kirsi Juhila koulutuksen taustoista.

Kasvanut kova kysyntä näkyi myös hakijamäärissä. Seinäjoen yliopistokeskuksessa syksyllä alkavaan maisteriohjelmaan oli 252 hakijaa, joista 69 oli asettanut Seinäjoen ensisijaiseksi hakukohteekseen. Maisteriohjelmaan valitaan 16 opiskelijaa, joilla on soveltuva alempi korkeakoulututkinto. Etusijalla ovat hakijat, jotka ovat suorittaneet kandidaatin tutkinnon tai ammattikorkeakoulututkinnon sekä sosiaalityön koulutukseen kuuluvat perusopinnot ja aineopintoja.

Asiantuntijatyötä yhteiskunnallisten kysymysten ja sosiaalisten ongelmien parissa

Sosiaalityö on ihmisten ja yhteisöjen hyvinvoinnin kysymyksiä, sosiaalisia ongelmatilanteita ja niihin liittyviä muutosprosesseja tarkasteleva yhteiskuntatieteellinen oppiaine. Se kouluttaa asiantuntijoita mm. sosiaalityön asiakastyöhön sekä kehittämis- ja opetustehtäviin.

Sosiaalityöntekijöistä on ollut pulaa valtakunnallisesti jo pitkään ja eläköityminen lisää työvoiman kysyntää entisestään. Koulutuksen myötä on tullut mahdollisuus vastata tähän kysyntään, minkä mahdollistaa opetus- ja kulttuuriministeriön myöntämä jatkuvan oppimisen erityisavustus.

Sosiaalityöstä valmistuneiden maistereiden työllisyystilanne onkin valtakunnallisesti erittäin hyvä. Valmistuneet sijoittuvat monipuolisesti valtion, kuntien, järjestöjen ja yksityisen sektorin palvelukseen, kuten aikuissosiaalityön, lastensuojelun, terveydenhuollon tai kuntoutuksen tehtäviin.

Seinäjoella järjestettävä Sosiaalityön maisteriohjelman järjestää Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteiden tiedekunta. Hakeminen tapahtui keväen korkeakoulujen yhteishaussa 17.–31.3.2021. Hakijoita oli yhteensä 252, joista 69 oli asettanut Seinäjoen ensisijaiseksi hakukohteekseen.

Sosiaalityöntekijä on laillistettu sosiaalihuollon ammatti, jonka harjoittamiseen oikeuden myöntää Valvira. Sosiaalityön koulutus on sosiaalialan ainoa yliopistollinen tutkinto.

Kaksoiselämää

Heräsin keskellä yötä unesta, jossa kirjoitin sähköposteja ja WhatsApp-viestejä. Sekä työhön, että yksityiseen elämäni liittyviä. Muotoilin lauseita tarkasti sanoja miettien. Näin edessäni tekstin ja näppäimistön. Tein jopa samoja kirsotitusvireitä, mitä tapaan tehdä hereillä ollessani. Jos unet ovat päivällä eletyn elämän peilejä, aika abstraktiksi on peilattava mennyt.

Elän kahta elämää. Toinen tapahtuu läppärilläni tai kännykässäni, toinen fyysisessä maailmassa. Digitaalisessa maailmassa olen kaksilla eri korteilla: Työssä työkoneilla ja -profileilla, vapaalla toisilla. Mutta ovatko ne erillisiä elämiä? Mikä niistä on totta? Missä olen oikea minä? Onko digitaalinen Nina lihaa ja verta olevaa naista parempi versio, vai toisin päin?

Nyt olen työkoneellani, on siis työn aika. Asun yksin, kukaan ei käy etäpäivän mittaan koputtamassa olkapäähäni. En silti ole yksin. Tänäkin aamuna olen ehtinyt vajaan kolmen tunnin aikana kirjoittaa viestejä noin kymmenelle ihmiselle ja jutella Teamsissa kahdeksan kanssa. Päivän mittaan kontakteja kertyy vielä lisää. Sähköposti kilahtaa taas, seuraava palaveri odottaa. Tarkistan, ovatko työhön liittyvät some-päivitykseni saaneet jokoja ja tykkäyksiä. Olen kovin tärkeä ja kiireinen.

Saatan huomata istuneeni paikallani pari, kolme tuntia putkeen. Kun vihdoinkin ymmärrän nousta, tunnen olevani olemassa myös fyysisessä maailmassa. Sen todistavat tönköt jalkani ja hartiani. Käyn jääkaapilla. Matkalla juttelen ruukkukasville.

En malta olla vilkaisematta kotikännykkääni, jolla viestittelen ystäväni kanssa. He ovat varmasti olemassa, olen nähnyt heidät muutenkin kuin kuvakkeina näytöllä. Kysyin ystävältäni, mitä kuuluu. Hän vastasi: ”Nukun, teen työtä, käyn lenkillä, nukun taas”. Kuulosti tutulta.

Digitaalinen elämä on hetkittäin turhankin vilkasta. Mutta pieniksi ovat menneet meistä itse kunkin fyysisen elämän ympyrät. Mieleton tilanne.

Korona-aika on saanut miettimään oman työn ja ylipäättään elämän merkityksiä. On ollut helpottavaa kuulla muidenkin kamppailevan samojen ajatusten kanssa. Epäilykset pitää uskaltaa sanoa ääneen. On turha esittää, etteikö tällä kummallisella ajalla ole ollut vaikutusta meistä jokaiseen.

Työelämäyhteistyö on Epanetin elinehto

Vaikuttavuussäätiön alkuvuodesta julkaistu selvitys tutkimus-yritys-yhteistyön vaikuttavuudesta, tuloksellisuudesta ja rahoittamisesta nostaa esille huolen yliopistojen ja yritysten välisen yhteistyön heikentymisestä Suomessa. Verrattuna muihin Euroopan maihin tutkimuksen ja elinkeinoelämän vuorovaikutus on ollut meillä huomattavaa, mutta se on vähentynyt viime vuosina. Selvityksen laativat VTT ja Tampereen yliopisto.

Selvityksen mukaan olennaisinta on tukea yksilöiden ja tiimien välisen yhteistyön laadun sekä vuorovaikutuksen laajuuden ja syvyyden edistämistä.

Selvityksessä listataan kuusi suositusta, joilla voidaan vaikuttaa tutkimus-yritys-yhteistyön vaikuttavuuden ja tuloksellisuuden

teistyön vaikuttavuuden ja tuloksellisuuden paranemiseen:

1. Vuorovaikutuksen syventämisen ja laajuuden tukeminen
2. Toisilleen sopivien osapuolien törmäyttäminen
3. Luottamuksen rakentumisen ja pitkäaikaisen suhteiden tukeminen
4. Motivointi avoimeen tiedonjakoon sekä tutkimukseen
5. Kiinnostuksen lisääminen tutkimuskosysteemien ja -verkostojen muodostamiselle sekä otolliset olosuhteet ja mahdollisuudet niiden kehittämiselle
6. Aineettomien hyötyjen näkyväksi tekeminen ja niiden merkityksen perusteleminen.

Suositukset vaikuttavat tutulta myös etelä-pohjalaisesta näkökulmasta. Hyvä muistutus siitä, miksi Epanet-verkosto on olemassa. Ihmisten ja asioiden yhdistely, luottamus ja monipuolinen vuorovaikutus. Juuri näitä asioita haluamme edistää. Ne mahdollistavat vaikuttavan yhteistyön rakentamisen ja syventämisen.

Epanet on perustettu vastaamaan Etelä-Pohjanmaan työelämän tarpeisiin. Uutta, alueen toimijoita hyödyttävää tietoa luodaan käytännön ja tutkimuksen tasavertaisena vuoropuheluna. Se ei onnistu ilman maakunnan yritysten, kuntien ja muiden organisaatioiden tukea eikä ilman yliopistojen halua olla mukana.

Valtio perusti Tutkimuksen vaikuttavuuden tukisäätiön (Vaikuttavuussäätiö) vuonna 2019. Sen tavoitteena on lisätä elinkeinoelämän ja tutkimuksen välistä yhteistyötä. www.vaikuttavuussaatio.fi

Terveisiä verokarhulta

Tutkimusyhteistyön kulujen lisävähennys

Tiesitkö, että vuoden 2021 alusta astui voimaan laki tutkimus- ja kehittämistoimintaan liittyvän tutkimusyhteistyön lisävähennyksestä (1078/2020)? Lakia sovelletaan elinkeinotoiminnan ja maatalouden verotuksessa.

Lain soveltamisedellytysten täytyessä verovelvollinen saa tehdä verotuksessaan 50 prosentin lisävähennyksen lain määritelmän täyttävän tutkimusorganisaation laskuttamista alihankintamenoista, jotka perustuvat verovelvollisen ja tutkimusorganisaation tutkimus- ja kehittämistoiminnan yhteistyöhön.

Koska elinkeinotoimintaan ja maatalouteen liittyvät tutkimus- ja kehittämistoiminnan menot ovat verotuksessa vähennyskelpoisia, verovelvollinen saa lisävähennyksen tehdessään vähentää lisävähennyksen perusteeseen luettavat alihankintamenot 1,5-kertaisena.

Lisätietoja saat verottajan sivuilta.

Lahjoitus tieteen tukemiseen on vähennyskelpoinen

Verottaja on nimennyt Etelä-Pohjanmaan korkeakouluyhdistyksen verotuksessa vähennyskelpoisen, tieteen tukemiseen tarkoitetun rahalahjoituksen saajaksi. Se tarkoittaa sitä, että verovelvollinen, joka lahjoittaa rahoitusosuuden Epanet-professuuriin, voi vähentää sen tulostaan verotuksessa. Vähennyskelpoisen lahjoituksen alaraja on 850 euroa ja yläraja 50 000 euroa vuodessa.

Tutkitun tiedon
teemavuosi
2021

Tietoprovinsi järjestetään syksyllä

Vuoden 2021 Tietoprovinsi järjestetään 30.9 ja 1.10.2021. Tällä kertaa teemana on **Maaseutu hyötyy tukimuksesta**. Molempina päivinä on puhetta tieteestä suorina lähetyksinä, jotka myös tallennetaan. Tietoprovinsi on osa Tutkitun tiedon teemavuoden ohjelmaa. Lue lisää tapahtuman kotisivuilta osoitteesta www.tietoprovinsi.fi

Henkilöuutisia

Nadja Nordling Seinäjoen yliopistokeskuksen projektipäälliköksi

Nadja Nordling aloitti projektipäällikön tehtävässä New Knowledge Interface -hankkeessa (EAKR) 12.4.2021. Innovaatiotutkijana ja aluekehittäjänä kunnostautunut Nordling on rakentanut osaamistaan työskentelemällä osana Tampereen yliopiston Yhteiskuntatieteiden tiedekunnan alaisena toimivaa Tiedon, tieteen, teknologian ja innovaatioiden (TaS-

TI) tutkimuskeskusta ja tarkemmin osana innovaatioiden tutkimusryhmää. Nordlingin erityisasiantuntemusalaan ja kiinnostuksen kohteisiin lukeutuvat erityisesti innovaatiopolitiikan uusia linjanvetoja toteuttava ekosysteemiperustainen kehittäminen, alueelliset innovaatio- ja kehittämisalustat sekä eri taustaisten toimijoiden ja ympäristöjen välistä

yhteistyötä fasilitoivat avoimet innovaatio- ja yhteiskehittämisprosessit. Tätä kenttää käsittelee myös hänen väitöskirjatutkimuksensa. Vapaa-ajallaan Nordling nauttii erityisesti luonnossa liikkumisesta osana liikkuvaa sirkusta miehensä, pienen tyttövauvan ja perheen kolmen koiran kanssa.

Markku Hänninen Etelä-Pohjanmaan korkeakouluyhdistyksen hankeasiantuntijaksi

Etelä-Pohjanmaan korkeakouluyhdistyksessä on huhtikuun alusta aloittanut hankeasiantuntijana yhteiskuntatieteiden maisteri Markku Hänninen. Yhdistyksen uuden tehtävän tarkoituksena on edistää hanketoiminnan kautta osaamisen ja teknologian siirtoa Etelä-Pohjanmaan kuntiin ja yrityksiin sekä lisätä alueen TKI-rahoituksen määrää.

– Työssäni valmistelen tutkimus- ja kehittämishankkeita sekä rahoitushakemuksia yhteistyössä Epanet-professoreiden, kuntien ja yritysten kanssa. Muita keskeisiä yhteistyökumppaneita ovat Seinäjoen yliopistokeskus

ja sen jäsenyliopistojen pääkampukset, rahoittajat sekä muut Etelä-Pohjanmaan koulutus- ja tutkimustoimijat. Lisäksi työni keskiössä on rahoitusmahdollisuuksien kartoittaminen ja niistä tiedottaminen, kertoo Hänninen.

Hänninen on toiminut pitkään vastaavissa tehtävissä Tampereen ja Itä-Suomen yliopistoissa. Hänninen on työssään hankkinut aktiivisesti tutkimusrahoitusta ja tukenut tiedekuntien tutkijoita rahoituksen hakemisessa kansallisista ja kansainvälisistä rahoituslähteistä. Lisäksi Hännisellä on ko-

kemusta yliopistojen projektien johtamisesta sekä tutkimus- ja opetustyöstä. Omaa väitöstudiumustaan Hänninen työstää Itä-Suomen yliopiston kauppatieteiden tohtorikoulussa.

– Minulle keskeinen motivaation ja merkityksen lähde hankeasiantuntijan työssä on mahdollisuus edistää ja tukea vaikuttavan tutkimus- ja kehittämistyön syntymistä alueelle. Haluan olla rakentamassa sellaisia hankkeita, jotka vastaavat maakunnan kehitystarpeisiin sekä lisäävät koko Etelä-Pohjanmaan elinvoimaa, vetovoimaisuutta ja hyvinvointia, painottaa Hänninen.